

Sygn. akt. VIII U 1038/23

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9.05.2023 r organ rentowy odmówił wnioskodawczyni E. Z. prawa do renty, wskazując, że podstawę do wydania decyzji stanowiło orzeczenie Lekarza Orzecznika z dnia 11.01.2023 roku, który orzekł, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy. /decyzja w aktach ZUS/

We wniesionym odwołaniu od tej decyzji wnioskodawczyni wniosła o uchylenie decyzji i uznanie jej uszczerbku z ogólnego stanu zdrowia oraz przyznanie prawa do renty./odwołanie – k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o odrzucenie odwołania, podnosząc, że wnioskodawczyni nie złożyła sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS do Komisji Lekarskiej. (odpowiedź na odwołanie – k. 5)

Postanowieniem z dnia 30.06.2023 roku Sąd zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 177§1 pkt.1 kpc.

/postanowienie – k. 11/

W piśmie z dnia 10.07.2023 r wnioskodawczyni podtrzymała swoje odwołanie, podnosząc, że utraciła zaufanie do Komisji Lekarskiej, a orzeczenie lekarskie nie zawierało podstawy prawnej, z której by wynikało, że pierwszeństwo odwołania od orzeczenia przysługuje II Komisji Lekarskiej.

/pismo – k. 14/

W piśmie z dnia 17.07.2023 r organ rentowy poinformował, że informacja o skutkach niewniesienia sprzeciwu jest zamieszczona w treści orzeczenia, które otrzymała wnioskodawczyni, a wnioskodawczyni nadal ma możliwość wniesienia sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika z dnia 11.01.2023 r wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jego wniesienia.

/pismo – k. 17/

Postanowieniem z dnia 13.11.2023 r postępowanie zostało podjęte.

/postanowienie – k. 22/

W piśmie z dnia 21.11.2023 r ZUS podtrzymał stanowisko w sprawie, podnosząc, że na skutek orzeczenia Sądu Okręgowego oraz Sądu Apelacyjnego wdrożono procedurę rozpoznania sprzeciwu i w związku tym wydano nową decyzję z dnia 17.11.2023 r, od której wnioskodawczyni przysługują środki odwoławcze, a sporna decyzja z dnia 9.05.2023 r została wydana wyłącznie w oparciu o orzeczenie lekarza orzecznika ZUS.

/pismo – k. 25/

W piśmie z dnia 24.11.2023 r wnioskodawczyni poinformowała, że nie stawiała się na wyznaczone terminy badań przez Komisję Lekarską, bo utraciła do niej zaufanie i nie odwołuje się od kolejnej decyzji ZUS. Podtrzymała odwołanie.

/pismo –k. 30/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

E. Z. miała przyznane prawo do okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 31.12.2022 r. Wypłata renty została przedłużona do 31.03.2023 r na podstawie art. 15zc ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem C. -19(...).

/bezsporne/

W dniu 14.12. 2022 r wnioskodawczyni złożyła wniosek o przyznanie prawa do renty na dalszy okres.

/bezsporne/

Lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzeczeniem z dnia 11.01.2023 r nie uznał wnioskodawczyni za niezdolną do pracy. Orzeczenie zawierało pouczenie o prawie wniesienia sprzeciwu do komisji lekarskiej ZUS oraz skutkach jego niewniesienia („Sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika ZUS, jeżeli nie wniesie Pani sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej ZUS i odwołanie do sądu będzie oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia”. Wnioskodawczyni pokwitowała odbiór orzeczenia w dniu 11.01.2023 r.

/orzeczenie lekarza orzecznika ZUS- w aktach rentowych – k. 53/

Wnioskodawczyni w dniu 27.01.2023 r złożyła odwołanie od orzeczenia LO, oświadczając, że żąda przekazania sprawy do sądu i nie chce, aby było potraktowane jako sprzeciw od lekarza orzecznika. Postanowieniem z dnia 12.04.2023 r , wydanym w sprawie VIII U 230/23 SO w Łodzi stwierdził niedopuszczalność drogi sądowej i przekazał sprawę do rozpoznania Komisji Lekarskiej ZUS. Postanowieniem z dnia 28.08.2023 r SA w Ł. oddalił zażalenie organu rentowego na to postanowienie. W uzasadnieniu wskazano, że odwołanie złożone w dniu 27.01.2023 r powinno być potraktowane jako sprzeciw. Sąd Apelacyjny podkreślił, że ustawodawca przewidział dwuinstancyjność trybu orzekania przez organ rentowy o niezdolności do pracy i wola ubezpieczonej, jeśli jest ukierunkowana na zakwestionowanie niekorzystnego orzeczenia pozostaje bez wpływu na dalszy tok czynności orzeczniczych, który jest przewidziany prawem w sposób bezwzględnie uporządkowany i obowiązujący.

/bezsporne – odwołanie, wniosek, postanowienia SO i SA wraz z uzasadnieniem - załączone akta VIII U 230/23/

Wnioskodawczyni nie stawiała się na dwa terminy badań wyznaczonych przez Komisję Lekarską.

/bezsporne, okoliczność przyznana/

Decyzją z dnia 17.11.2023 r odmówiono wnioskodawczyni prawa do renty. W uzasadnieniu podniesiono, że osoba, która złożyła wniosek o przyznanie świadczenia, do którego prawo uzależnione jest od stwierdzenia niezdolności do pracy jest zobowiązana na żądanie organu rentowego poddać się badaniom lekarskim. Wnioskodawczyni nie stawiała się na wyznaczone badanie lekarskie, wobec powyższego brak podstaw do dalszej wypłaty świadczenia z uwagi na treść art. 134 ust. 1 pkt. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

/bezsporne/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 14 ust. 2a. i 2b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2023 poz.1251 j.t.) od orzeczenia lekarza orzecznika osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w ciągu 14 dni od dnia doręczenia tego orzeczenia. Sprzeciw wnosi się za pośrednictwem jednostki organizacyjnej Zakładu właściwej ze względu na miejsce zamieszkania osoby zainteresowanej.

Stosownie do treści art. 477⁹§ 3¹ kpc Sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji albo stwierdzenia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jeżeli podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. Jeżeli odwołanie opiera się także na zarzucie nierozpatrzenia wniesionego po

terminie sprzeciwu od tego orzeczenia, a wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zainteresowanej, sąd uchyła decyzję, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie. W takim przypadku organ rentowy kieruje sprzeciw do rozpatrzenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Wniesienie odwołania od decyzji ZUS opartego wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia, przy braku sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika do komisji lekarskiej ZUS, powoduje odrzucenie tegoż odwołania i eliminuje możliwości przeniesienia sporu na drogę sądową. /por. w tym zakresie wyrok S.A. w Katowicach z dnia 6.11.2007 r, III AUa 328/07, Lex nr 399971, uchwała SN z dnia 15 marca 2006 r, II UZP 17/05, OSNP 2006/15 – 16/245/.

W przedmiotowej sprawie organ rentowy wydał sporną decyzję w dniu 9.05.2023 r , której podstawą wydania było wyłącznie orzeczenie LO. W istocie wnioskodawczyni złożyła odwołanie od tego orzeczenia, jednakże wskazała, że nie chce, aby to odwołanie zostało potraktowane jako sprzeciw. Zatem na dzień wydania decyzji brak było złożonego sprzeciwu. Dopiero na podstawie postanowienia Sądu Okręgowego, które uprawomocniło się w dniu 28.08.2023 r stwierdzono, że wnioskodawczyni złożyła sprzeciw. Na skutek tego orzeczenia organ rentowy wdrożył procedurę rozpoznawania sprzeciwu i przystąpił do wyznaczenia badania przez komisję lekarską, umożliwiając ubezpieczonej dwukrotne stawienie się na terminach badań. Konsekwencją tej procedury było wydanie kolejnej decyzji z dnia 17.11.2023 roku.

Mając na uwadze to, że decyzja z dnia 9.05.2023 r została wydana na podstawie wyłącznie orzeczenia LO, zatem bez wyczerpania drogi odwoławczej przed ZUS, nadto została wydana kolejna decyzja, po wdrożeniu procedury rozpoznania sprzeciwu przez Komisję Lekarską, od której to decyzji przysługuje droga odwoławcza, orzeczono, jak w sentencji. Należy podkreślić, za Sądem Apelacyjnym, że ustawodawca przewidział dwuinstancyjność trybu orzekania przez organ rentowy o niezdolności do pracy i wola ubezpieczonej, jeśli jest ukierunkowana na zakwestionowanie niekorzystnego orzeczenia pozostaje bez wpływu na dalszy tok czynności orzeczniczych, który jest przewidziany prawem w sposób bezwzględnie uporządkowany i obowiązujący, a który to tryb został .dopiero wyczerpany przy wydawaniu decyzji z dnia 17.11.2023 roku.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.